

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.7.2004
KOM(2004) 509 endelig

2004/0172 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om gensidig administrativ bistand med henblik på beskyttelse af Fællesskabets
finansielle interesser mod svig og enhver anden ulovlig aktivitet**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. FORMÅL

Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser, som er snævert forbundet med medlemsstaternes finansielle interesser, er udsat for forskellige former for svig og anden ulovlig virksomhed, som er til skade for Fællesskabets budgetindtægter og -udgifter¹. Kampen mod svig er et fælles anliggende og en fælles udfordring for både medlemsstaterne og Kommissionen. Det er mere end nogensinde et vigtigt element i Kommissionens politiske agenda.

EF-svig tager ofte udgangspunkt i organiserede og transnationale strukturer, der behændigt benytter sig af det finansielle system til at hvidvaske og skjule udbyttet af EF-svig. Organiseret kriminalitet, der udnytter markedsfrihederne, der er opstået som følge af den europæiske integration, spreder ofte sine aktiviteter over flere medlemsstater. Det gør sig især gældende med hensyn til transnational momssvig, hvor man hvidvasker udbyttet af EF-svig og svig med strukturfondene.

Når medlemsstaternes myndigheder konfronteres med komplekse svigordninger, der er knyttet til mere end to eller flere medlemsstater, er det af afgørende betydning at få iværksat et hurtigt og gensidigt administrativt samarbejde i enhver nødvendig efterforskning. Der skal udveksles oplysninger mellem flere medlemsstaterS myndigheder, og man skal have fastslået forbindelserne mellem alle dem, der er involveret i EF-svig og hvidvaskning af kriminelt udbytte, hvis der skal kunne gribes ind hurtigt og koordineret.

Effektiviteten af et multilateralt operationelt samarbejde afhænger i høj grad af koordinering og støtte. Samarbejde i sager om svig på et fælles marked, der nu omfatter 25 medlemsstater, vil blive stadig vanskeligere uden støtte og koordinering på europæisk plan. Der er således en klar merværdi ved at give Kommissionen en støttende og koordinerende rolle, da den er bedst rustet til at skabe sig et generelt overblik over EF-svig og ligeledes behandle alle medlemsstaternes interesser med samme grad af omhu og opmærksomhed. Dette ville til gengæld give mulighed for en mere målrettet og strømlinet indsats fra medlemsstaternes side.

De eksisterende retlige rammer for administrativt samarbejde er imidlertid ufuldstændige med hensyn til at give Kommissionen en aktiv rolle med at støtte og koordinere medlemsstaternes aktiviteter, hvilket især er tilfældet, når der er tale om momssvig og oplysninger om hvidvaskning af penge i relation til EF-svig.

2. HOVEDTRÆK

Den forslående forordning ville betyde en merværdi for medlemsstaternes kompetente myndigheder, da det ville gøre det muligt for Kommissionen i højere grad at udfylde sin rolle som koordinator af medlemsstaternes aktiviteter i svigbekæmpelsen. Det vil forbedre det multilaterale samarbejde mellem medlemsstaterne og med Kommissionen, f.eks. i kraft af koordineringsmøder afholdt af Kommissionen på europæisk plan.

¹ Svig og uregelmæssigheder, der er til skade for Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser omtales i det følgende i denne begrundelse som "EF-svig".

På en ene side bygger initiativet på eksisterende lovgivning. På den anden side sigter det mod at komplettere Fællesskabets og EU's allerede eksisterende samarbejdsinstrumenter, idet man anvender disses særlige træk og udvikler dem inden for nye samarbejdsområder, hvorved man opnår ækvivalent og effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Til dette formål anvender den foreslåede forordning de standarder, der er fastlagt i disse andre instrumenter, især Rådets forordning (EF) nr. 517/97² og Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003³.

I betragtning af det behov, der er for at koncentrere sine støttebestræbelser på sager af særlig relevans på fællesskabsplan, foreslår Kommissionen at knytte særlige grænseværdier til anvendelsen af denne forordning, så der gås mere målrettet mod komplekse sager om svig, som nødvendiggør en strafferetlig opfølgning.

Dette udkast til forordning er begrænset til gensidig administrativ bistand. Det giver ikke Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), yderligere efterforskningsbeføjelser. Det styrker mekanismerne for samarbejde og udveksling af oplysninger. Det giver derfor grundlaget for og redskaberne til et tværgående samarbejde mellem de relevante myndigheder i forskellige medlemsstater og mellem dem og Kommissionen.

Hvis samarbejdet om bekæmpelse af svig skal være effektivt, skal alle partneres relevante aktioner være integreret. Med udgangspunkt i konceptet i EF-traktatens artikel 280, stk. 3, gælder det snævre, løbende tværgående samarbejde for alle myndigheder, der er udpeget som ansvarlige af medlemsstaterne med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

I overensstemmelse med den koordineringsrolle, som de har fået tillagt i henhold til EF-traktatens artikel 280, kan Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) støtte medlemsstaterne i deres indsats mod EF-svig. Det opnås ved hjælp af udveksling af oplysninger og ved at benytte Kommissionens faciliteter og infrastruktur (netværk, databaser, administrative samarbejdsredskaber osv.) samt ved efterfølgende at yde støtte til sammenhængende opfølgningsaktiviteter. Sidstnævnte ville blive styrket, da de oplysninger, der indsamles eller overføres af Kommissionen kan bruges som bevismateriale i administrative sager eller i retssager.

Den foreslåede forordning ville gøre det muligt for Kommissionen som et resultat af sit analytiske arbejde at tilbyde medlemsstaterne forbedrede og pålidelige efterretninger, herunder detaljerede rapporter og især et klarere billede af nye tendenser inden for svig og af sårbare sektorer. Den vil også bidrage til at sammenkæde de foreliggende oplysninger med de personer, der står bag organiseret svig.

Endelig kræver beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser også effektiv opfølgning, efter at der har fundet en efterforskning sted.

² EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.

³ EFT L 264 af 15.10.2003, s. 1.

3. SPECIFIK RELEVANS FOR ANDRE POLITISKE OMRÅDER END TOLD OG LANDBRUG

Undtagen når det drejer sig om told og landbrug (Rådets forordning (EF) nr. 515/97) findes der i fællesskabslovgivningen endnu ikke specifikke regler om gensidigt administrativt samarbejde med Kommissionen.

3.1. Lovgivning mod hvidvaskning af penge og beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

I EF-traktatens artikel 280 tales der om "*svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser*", herunder hvidvaskning af penge fra udbyttet af ulovlige aktiviteter, der virker til skade for Fællesskabets finansielle interesser.

Når det drejer sig hvidvaskning af penge, kræves der generelt oplysninger om mistænkelige finansielle transaktioner for at kunne iværksætte en efterforskning og identificere den oprindelige ulovlige aktivitet på det højere niveau. Samtidig er det afsløringen af svig, der i forbindelse med forsøget på at søge midler tilbagebetalt gør det muligt at afsløre hvidvaskningsoperationer og -kredsløb, hvorfor udveksling af oplysninger på europæisk plan, der fokuserer på ulovlige aktiviteter, der er skadelige for Fællesskabets interesser, vil betyde en betragtelig merværdi.

3.2. Gensidig bistand med hensyn til momssvig og Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 om administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne om sager om momssvig

Det nuværende momssystem, der er baseret på det sjette direktiv⁴, er sårbart over for svig⁵. De skadelige virkninger af momssvig for medlemsstaternes og Fællesskabets budget skønnes af nogle medlemsstater at nå op på 10 % eller mere af deres nettomomsprovenu.

Da nettomomsprovenuet bidrager til beregningen af egne indtægter i form af moms, der skal betales til Fællesskabets budget, og som fastlægges på grundlag af de samlede nationale momspligtige transaktioner under anvendelse af en fast sats på 0,5 %, kan momssvig i stor stil få en negativ indflydelse på medlemsstaternes momsindtægter og følgelig på deres bidrag til Fællesskabets budget. Da dette har indflydelse på Fællesskabets finansielle interesser, har Kommissionen stor interesse i og for så vidt en forpligtelse til at gribe ind til støtte for medlemsstaternes operationelle aktiviteter, der tager sigte på at bekæmpe alvorlig momssvig.

Administrativt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne som det der foregår på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift⁶ - som dette forslag supplerer - er utvivlsomt en hensigtsmæssig og effektiv måde at udveksle oplysninger på for at kontrollere den korrekte anvendelse af transaktioner inden for Fællesskabet og udgør et passende instrument til at

⁴ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1). Direktivet er senest ændret ved direktiv 2004/15/EF (EUT L 52 af 21.2.2004, s. 61).

⁵ Jf. beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om udnyttelsen af administrative samarbejdsordninger i bekæmpelsen af momssvig KOM(2004) 260 endelig.

⁶ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1.

modvirke de hyppigst forekommende tilfælde af momsovertrædelser⁷. Men der er også et påtrængende behov for yderligere assistance og koordinering på europæisk plan til at gribe ind over for de mest komplekse og alvorlige sager om momssvindel med forgreninger ud i flere medlemsstater.

3.3. Instrumenter, der anvendes i den gensidige bistand mod svig i forbindelse med andre fællesskabsudgifter end inden for landbruget

Fællesskabsudgifterne kan involvere betalinger, underkontrahenter og datterselskaber i forskellige lande, så efterforskningerne i tilfælde af uregelmæssigheder må gennemføres i mere end en medlemsstat. I dag er der ikke nogen hensigtsmæssige instrumenter, der indeholder regler om horisontal eller vertikal administrativ bistand, der gør det muligt at gribe ind over for svigordninger. Det samme gælder for spørgsmål om svig i forbindelse med EF's direkte udgifter.

4. FORHOLDET TIL EKSISTERENDE INSTRUMENTER TIL BEKÆMPELSE AF SVIG

Dette lovgivningsmæssige initiativ tager sigte på et meget specifikt formål, nemlig administrativt samarbejde med henblik på bekæmpelse og forebyggelse af EF-svig og hermed forbunden hvidvaskning af penge, samtidig med at det indgår i retlige rammer, der består af både administrative og strafferetlige instrumenter, der tager sigte på at styrke kampen mod svig, dog uden at det griber forstyrrende ind i disse eksisterende instrumenter. Det tager sigte på at komplettere de eksisterende instrumenter til bekæmpelse af svig, især Rådet og Europa-Parlamentets forordning (EF) nr. 1073/1999⁸ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96⁹.

Udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder på et tidligt tidspunkt ville bidrage betydeligt til at forhindre uregelmæssigheder, især med hensyn til hvidvaskning af penge¹⁰. De regler, der er fastlagt i dette forslag til forordning, supplerer derfor de strafferetlige instrumenter, som Rådet har vedtaget under den tredje søjle.

5. FORKLARING TIL FORSLAGET TIL FORORDNING

Afsnit I – Almindelige bestemmelser: Artikel 1-4

Artikel 1 specificerer formål og indhold i forordningen om regler om gensidigt administrativt samarbejde mellem de myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser inden for de samarbejdsområder i Fællesskabet, hvor der hidtil ikke har eksisteret sådanne bestemmelser.

⁷ Jf. beretning fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om udnyttelsen af administrative samarbejdsordninger i bekæmpelsen af momssvig, (KOM(2004) 260 endelig, afsnit 1, 4.4, 5.2.

⁸ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

⁹ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/86 af 11.11.1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

¹⁰ Se forklarende rapport (EFT C 91 af 31.3.1999, s. 8), særlig afsnittet om artikel 7 i den anden protokol. Se også fodnote 6.

Artikel 2 beskriver anvendelsesområdet for denne forordning og tydeliggør forbindelsen med gældende fællesskabslovgivning ved at understrege dette forslags supplerende karakter. Subsidiaritetsprincippet respekteres ved en begrænsning af sagerne til sager af særlig relevans på fællesskabsplan.

Artikel 3 indeholder specifikke definitioner, der er relevante for anvendelsen af denne forordning. I overensstemmelse med forordningens "horisontale" rækkevidde, anvendes dens begreber på forskellige områder af fællesskabsbudgettet.

Begrebet "uregelmæssighed", der anvendes i denne forordning, dækker relevant adfærd, der er skadelig for Fællesskabets finansielle interesser, herunder ulovlig adfærd i den betydning, der er anvendt i artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser¹¹, men er ikke begrænset til dette begreb, idet det også skal dække hvidvaskning af penge og momssvig.

Begrænsningen af sager af "særlig relevans på fællesskabsplan" gør det muligt for Kommissionen at koncentrere sig om sager, hvor der kan skabes betydelig merværdi for medlemsstaterne. Den hjælper også med til at forhindre Kommissionens tjenestegrene i at blive overbebyrdet med information og anmodninger med relation til sager af mindre betydning. Relevante sager skal have forgreninger i eller forbindelser til andre medlemsstater. For merværdiafgiften skal grænsen være 500 000 EUR af den formodede afgiftsmæssige skade i medlemsstaterne. På andre områder, der er omfattet af denne forordning, er grænsen for den formodede skade 100 000 EUR. Grænserne kan forhøjes ved gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 4, stk. 1, definerer de "kompetente myndigheder". De omfatter de kompetente medlemsstaters myndigheder efter en omfattende og tværgående tilgang samt Kommissionen, som tager del i eller koordinerer den gensidige administrative bistand og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne.

Artikel 4, stk. 2, henviser til de kompetente myndigheders interne status og fastsætter den regel, at samarbejdet ikke må hæmmes på grund af disse myndigheders forskellige status i henhold til medlemsstaternes egen lovgivning.

Afsnit II – Samarbejdsforpligtelser: Artikel 5-14

I afsnit II fastsættes bestemmelser om administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder, herunder Kommissionen.

Kapitel I – Gensidig bistand og udveksling af oplysninger

Afsnit 1 – Bistand efter anmodning

Artikel 5 fastsætter mulighed for at anmode om bistand og en forpligtelse til at efterkomme en sådan anmodning. Denne artikel tager sigte på at lette samarbejdet mellem de kompetente myndigheder. Det fastsættes heri, hvorledes oplysninger indsamles og udveksles.

¹¹ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

Artikel 6 følger eksemplet i artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 515/97 om gennemførelse af en særlig overvågning.

Artikel 7 fastlægger regler om gennemførelse af administrative undersøgelser efter anmodning fra de kompetente myndigheder og om deltagelse af embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed i undersøgelsen.

Artikel 8 bemyndiger en embedsmand fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat til at få adgang til dokumenter i den bistandssøgte myndigheds kontorer – jf. den lignende bestemmelse i Rådets forordning (EF) nr. 515/97 og i Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003.

Artikel 11, stk. 1, fastsætter mulighed for, at Kommissionen kan få adgang til medlemsstaternes transaktionsfortegnelser via VIES (system for udveksling af momsoplysninger)¹². Dette vil føje et vigtigt informationselement til Kommissionens koordineringskapacitet.

Afsnit 2 – Uanmodet bistand

Artikel 12 fastsætter mulighed for meddelelse af oplysninger til Kommissionen om operationer, som er eller forekommer at være en uregelmæssighed, dvs. de sager, hvor der er en velbegrundet mistanke om en uregelmæssighed. Oplysningerne indgår i en fælles pulje og analyseres af Kommissionen for at kunne yde medlemsstaternes øget efterretningsstøtte og koordinering.

Artikel 13 fastsætter regler om gennemførelse af en særlig overvågning uden en specifik anmodning inden for rammerne af denne forordning og meddelelse af respektive oplysninger.

Artikel 14 fastlægger regler for medlemsstaternes meddelelse af generelle oplysninger for at skabe fællesskabslovgivning, der lukker alle huller, der giver mulighed for svig, og for at gøre det muligt at gennemføre en generel EF-omspændende svigbekæmpelsespolitik.

Kapitel II – Anvendelse af oplysninger

Artikel 15 indeholder en lignende regel som den i artikel 12 i Rådets forordning (EF) nr. 515/97 om anvendelse af dokumenter og materiale, der fremskaffes i henhold til den foreslåede forordning, som bevismateriale i administrative sager eller straffesager, således at man styrker opfølgningen af medlemsstaternes efterforskningsaktiviteter.

Artikel 16 skal lette udvekslingen af oplysninger, der indsamles af Kommissionen i forbindelse med det tværgående samarbejde.

Artikel 17 sikrer, at medlemsstaterne, så snart uregelmæssigheder har været genstand for gensidig bistand, vil holde Kommissionen orienteret om opfølgningen heraf.

Artikel 18 fastsætter, at der kun kan udveksles og anvendes oplysninger i forbindelse med dette forslag til forordning, når behovet for at have kendskab til disse oplysninger foreligger. Udvekslingen af oplysninger skal tilrettelægges i overensstemmelse med fortrolighedsreglerne og er omfattet af tavshedspligt.

¹² VIES = momsinformationssystem, som blev etableret ved Rådets forordning (EØF) nr. 218/92 og fortsat ved Rådets forordning (EF) 1798/2003.

Artikel 19 indeholder en forpligtelse til på visse betingelser at udveksle oplysninger, der tilvejebringes fra et tredjeland som led i denne foreslåede forordning, så der sikres en effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

Det fastsættes i artikel 20, at Kommissionen skal have mulighed for at gøre brug af sin egen risikoanalysekapacitet for at kunne stille rapporter og risikorelaterede oplysninger til rådighed for medlemsstaternes myndigheder for at øge deres effektivitet med hensyn til bekæmpelse af svig.

Artikel 21 fastsætter gennemførelsesforanstaltninger for den foreslåede forordning. Gennemførelsesforanstaltningerne vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med forskriftsproceduren i komitologiafgørelsen 1999/468/EF¹³.

Det specificeres i artikel 22, at Kommissionen bistås af et forskriftsudvalg med henblik på vedtagelse af gennemførelsesforanstaltningerne. Udvalget udøver sine funktioner sammen med det i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 515/97 nedsatte udvalg med forbehold af de beføjelser, der henhører under andre udvalg, især det i henhold til forordning nr. 1798/2003 nedsatte udvalg. Udvalget arbejder i snæver koordination med andre udvalg.

¹³ EFT L 187 af 17.7.1999, s. 23.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om gensidig administrativ bistand med henblik på beskyttelse af Fællesskabets
finansielle interesser mod svig og enhver anden ulovlig aktivitet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 280, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten²,

efter proceduren i traktatens artikel 251³ og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet og medlemsstaterne tillægger beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelsen af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader disse interesser, stor betydning.
- (2) Fællesskabets rammer for gensidig bistand bør muliggøre et snævert, løbende samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt mellem disse og Kommissionen for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser på alle områder inden for Fællesskabets finansielle midler og udgifter.
- (3) Bestemmelserne i denne forordning bør ikke have indflydelse på de undersøgelser, som Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig foretager ved anvendelse af undersøgelsesbeføjelser og i overensstemmelse med de garantier, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)⁴. Denne forordnings anvendelsesområde bør begrænses til visse former for bistand, udveksling af oplysninger og koordinering, som går forud for, følger efter eller ledsager OLAF's undersøgelsesaktiviteter.
- (4) Indførelsen af nye fællesskabsforanstaltninger bør ikke berøre anvendelsen af medlemsstaterne strafferet, reglerne om gensidig bistand i straffesager eller medlemsstaternes retsplejeregler.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

- (5) Kampen mod grænseoverskridende svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, kræver øget koordination på fællesskabsplan og tværgående samarbejde med medlemsstaternes myndigheder for så vidt angår svig og andre ulovlige aktiviteter, som i mange tilfælde har tilknytning til organiseret kriminalitet og er skadelige for Fællesskabets finansielle interesser. Denne forordning bør endvidere muliggøre et samarbejde mellem alle medlemsstaternes kompetente myndigheder og mellem disse og Kommissionen.
- (6) Bestemmelserne i denne forordning bør ikke påvirke fællesskabslovgivning, som fastsætter et mere specifikt eller omfattende samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen, såsom Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne⁵ eller Rådets forordning (EF) nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift og ophævelse af forordning (EØF) nr. 218/92⁶.
- (7) Udveksling af oplysninger er et centralt element i bekæmpelsen af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser. Kommissionen bør anvende de oplysninger, som medlemsstaterne stiller til rådighed, til at skabe et samlet overblik over svig og andre ulovlige aktiviteter på europæisk plan, som Kommissionen bør gøre medlemsstaterne bekendt med.
- (8) Svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, især i sager af grænseoverskridende karakter, hvor ordninger for organiseret international svig i to eller flere medlemsstater ofte er involveret, kan forebygges og bekæmpes mest effektivt, hvis oplysninger af operationel, statistisk eller generel art analyseres og underkastes en risikoanalyse på fællesskabsplan, samtidig med at man anvender Kommissionens efterretnings- og risikoanalysekapacitet generelt og OLAF's i særdeleshed.
- (9) Bekæmpelsen af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, nødvendiggør også en sammenhængende opfølgning. Oplysninger, der indsamles eller overføres af Kommissionen, bør derfor være tilstedelige som bevismateriale i administrative sager og i retssager.
- (10) Med henblik på et vellykket samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen, bør udvekslingen af oplysninger tilrettelægges i overensstemmelse med reglerne om fortrolighed, hvis oplysningerne er omfattet af tavshedspligt, samtidig med at det sikres, at personoplysninger behandlet efter de nye regler er omfattet af principperne om databeskyttelse.
- (11) Der bør tages skyldigt hensyn til de regler om databeskyttelse, der gælder for Fællesskabets institutioner i henhold til traktatens artikel 286 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne

⁵ EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

⁶ EUT L 264 af 15.10.2003, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 885/2004 (EUT L 168 af 1.5.2004, s.1).

oplysninger⁷, samt til de regler, der finder anvendelse i medlemsstaterne på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁸.

- (12) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁹.
- (13) Målene for den påtænkte handling, nemlig bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (14) I denne retsakt overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som især anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1 Genstand

Denne forordning fastsætter de retlige rammer for gensigt administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og mellem disse myndigheder og Kommissionen med henblik på at sikre en ensartet og effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser mod svig og enhver anden form for ulovlig aktivitet.

Artikel 2 Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse i sager om svig og enhver anden ulovlig aktivitet, som skader Fællesskabets finansielle interesser, og som er af særlig relevans på fællesskabsplan.

⁷ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁸ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan også udveksle oplysninger og yde bistand i medfør af denne forordning i andre tilfælde, hvis de finder, at en sådan udveksling af oplysninger på fællesskabsplan er nødvendig for at modvirke svig og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser.

2. Bestemmelserne i denne forordning finder ikke anvendelse i det omfang, fællesskabslovgivningen indeholder bestemmelser om et mere specifikt samarbejde mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen eller indeholder bestemmelser om udvidet adgang for Kommissionen til oplysninger.

Især berører denne forordning ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 515/97 og samarbejdet mellem medlemsstaterne i henhold til forordning (EF) nr. 1798/2003.

3. Denne forordning berører ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 1073/1999.
4. Denne forordning berører ikke anvendelsen af medlemsstaternes strafferet, reglerne om gensidig bistand i straffesager eller medlemsstaternes retsplejeregler.
5. Forpligtelsen til at yde bistand i henhold til denne forordning omfatter ikke oplysninger eller dokumenter indhentet af de kompetente administrative myndigheder efter pålæg eller anmodning fra en retslig myndighed.

Ved anmodning om bistand skal sådanne oplysninger eller dokumenter dog tilvejebringes, hvis den retslige myndighed, som skal høres herom, giver sit samtykke hertil.

Artikel 3 ***Definitioner***

I denne forordning forstås ved:

1. ”uregelmæssighed”: svig og enhver anden form for ulovlig aktivitet med særlig relevans på fællesskabsplan, der skader Fællesskabets finansielle interesser, særlig:
 - a) enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, herunder brud på kontrakter i medfør af fællesskabsretten, der skader eller vil kunne skade Fællesskabets almindelige budget eller budgetter, der forvaltes af Fællesskabet, enten ved formindskelse eller bortfald af indtægter, der stammer fra de egne indtægter, der opkræves direkte for Fællesskabets regning, eller ved afholdelse af en uretmæssig udgift,
 - b) enhver overtrædelse af lovgivningen vedrørende merværdiafgift (moms) som omhandlet i Rådets direktiv 77/388/EØF¹⁰, som har eller vil kunne have til virkning at mindske Fællesskabernes egne indtægter som omhandlet i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89¹¹,

¹⁰ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

¹¹ EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9.

- c) hvidvaskning af penge i den i artikel 1, litra c), i Rådets direktiv 91/308/EØF¹² anvendte betydning i forbindelse med udbyttet af en overtrædelse som nævnt under litra a) og b)
2. "uregelmæssigheder af særlig relevans på fællesskabsplan": uregelmæssigheder:
- a) som har eller kan have forgreninger i andre medlemsstater, eller hvor der er tydelige forbindelser til virksomhed, der gennemføres i andre medlemsstater, og
- b) som skønnes at forårsage en samlet skattemæssig skade i de pågældende medlemsstater til beløb af over 500 000 EUR på momsområdet eller at forårsage skade for Fællesskabets finansielle interesser på 100 000 EUR eller derover i andre tilfælde, der er omfattet af denne forordning; i tilfælde af hvidvaskning af penge gælder grænsen for den forudgående overtrædelse
3. "lovgivning vedrørende moms": alle fællesskabsbestemmelser, der regulerer merværdiafgiften og de retsfor skrifter, der er vedtaget i medlemsstaterne for at efterkomme disse fællesskabsbestemmelser
4. "bistandssøgende myndighed": en kompetent myndighed, der anmoder om bistand
5. "bistandssøgt myndighed": en kompetent myndighed, der anmodes om bistand
6. "administrative undersøgelser": enhver kontrol, undersøgelse eller anden foranstaltning, der iværksættes af de kompetente myndigheder i embeds medfør med henblik på at fastslå, om der er begået uregelmæssigheder, undtagen foranstaltninger, der iværksættes efter anmodning eller pålæg fra en retslig myndighed
7. "finansielle oplysninger": oplysninger om mistænkelige transaktioner, der modtages af de kompetente nationale kontaktsteder i henhold til direktiv 91/308/EØF og andre oplysninger, der er hensigtsmæssige med henblik på at spore finansielle transaktioner, der er forbundet med uregelmæssigheder omfattet af denne forordning.
8. "kompetente myndigheder": nationale myndigheder eller fællesskabsmyndigheder, som omhandlet i artikel 4, stk. 1

De tærskler, der er nævnt i nr. 2), litra b), kan øges efter proceduren omhandlet i artikel 22, stk. 2.

Artikel 4

Kompetente myndigheder

1. Samarbejde i henhold til denne forordning omfatter følgende kompetente myndigheder, der handler inden for rammerne af deres respektive beføjelser:
- a) myndigheder i medlemsstaterne:

¹² EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77.

- i) som er direkte ansvarlige for forvaltningen af finansielle midler, der stammer fra Fællesskabets budget, og som er udpeget hertil i henhold til den relevante fællesskabsret og nationale ret,
 - ii) som i henhold til de gældende nationale forvaltningsretlige bestemmelser er ansvarlige for forebyggelse og bekæmpelse af svig og enhver anden form for ulovlig aktivitet, der påvirker Fællesskabets finansielle interesser,
 - iii) som er kompetente i henhold til forordning (EF) nr. 1798/2003, de respektive centrale forbindelseskontorer og forbindelseskontorer udpeget i medfør af forordningen, andre skatte- og afgiftsmyndigheder, der er kompetente til at efterforske momssvig, eller kompetente myndigheder, der er nævnt i Rådets direktiv 92/12/EØF¹³, for så vidt de indsamlede oplysninger kan udgøre bevis for momssvig, eller
 - iv) som er oprettet som ”finansielle efterretningsenheder” af medlemsstaterne i henhold til Rådets afgørelse 2000/642/RIA¹⁴ til at indsamle og analysere oplysninger, der modtages i henhold til direktiv 91/308/EØF,
- b) Kommissionen, herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre udveksling af oplysninger mellem deres kompetente myndigheder, uanset deres beføjelser og interne status, og mellem sidstnævnte og Kommissionen.

AFSNIT II SAMARBEJDSFORPLIGTELSE

Kapitel 1 Gensidig administrativ bistand og udveksling af oplysninger

AFSNIT 1 BISTAND EFTER ANMODNING

Artikel 5 Bistand efter anmodning

1. De kompetente myndigheder bistår efter anmodning hinanden med at forhindre og afsløre uregelmæssigheder. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed i det omfang, det er påkrævet for at imødekomme hensigten med anmodningen og i overensstemmelse med målsætningerne i denne

¹³ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1.

¹⁴ EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4.

forordning, fremsende alle oplysninger af relevans for forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder til den bistandssøgende myndighed. De oplysninger, der fremsendes, omfatter oplysninger om den virksomhed, der udgør uregelmæssigheden, samt finansielle oplysninger om både den underliggende virksomhed og de involverede fysiske og juridiske personer.

2. Med henblik på at tilvejebringe de ønskede oplysninger skal den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, den retter henvendelse til, forholde sig, som om den handler på egne vegne eller på foranledning af en anden myndighed i den pågældende medlemsstat.
3. Den bistandssøgte myndighed stiller alle oplysninger, den råder over eller fremskaffer om konstateret eller planlagt virksomhed eller transaktioner, der er eller forekommer den bistandssøgende myndighed at udgøre en uregelmæssighed, eller eventuelt oplysninger om resultaterne af en særlig overvågning udført i henhold til artikel 6.

Den giver den bistandssøgende myndighed enhver attestation, ethvert dokument eller bekræftet genpart heraf, som den råder over eller fremskaffer. Originaldokumenter og genstande fremsendes dog kun, for så vidt de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte myndighed er hjemmehørende, ikke er til hinder herfor.

4. Anmodninger om bistand og udveksling af oplysninger ledsages af en kort redegørelse for de kendsgerninger, som den bistandssøgende myndighed er i besiddelse af.
5. Hvis den bistandssøgende myndighed retter sin anmodning til en myndighed, som ikke er kompetent til at yde den bistand, som der anmodes om, videresender denne myndighed straks anmodningen til den kompetente myndighed.

Artikel 6 ***Særlig overvågning***

Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed skal den bistandssøgte myndighed inden for sit virkeområde i videst muligt omfang foretage eller lade foretage særlig overvågning af:

- a) personer, om hvem der er rimelig grund til at antage, at de begår uregelmæssigheder, og navnlig overvågning af disse personers færden,
- b) steder, hvor varer opbevares på en sådan måde, at der er grund til at antage, at de er bestemt til at indgå i virksomhed, der udgør uregelmæssigheder,
- c) varebevægelser, om hvilke det er oplyst, at de muligvis er genstand for uregelmæssigheder,
- d) transportmidler og finansielle transaktioner, hvor der er grund til at antage, at de anvendes til uregelmæssigheder.

Artikel 7

Administrative undersøgelser efter anmodning

1. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed foretager den bistandssøgte myndighed administrative undersøgelser vedrørende virksomhed, der er eller forekommer den bistandssøgende myndighed at udgøre en uregelmæssighed, eller sørger for at få sådanne undersøgelser foretaget.

Ved gennemførelsen af disse administrative undersøgelser forholder den bistandssøgte myndighed eller den administrative myndighed, som førstnævnte har forelagt sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i dens eget land. Den meddeler den bistandssøgende myndighed resultaterne af undersøgelsen.

2. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed kan embedsmænd udpeget af den bistandssøgende myndighed være til stede under administrative undersøgelser, der er nævnt i stk. 1. Undersøgelser skal til enhver tid foretages af embedsmænd fra den bistandssøgte myndighed.

Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed må ikke på eget initiativ gøre brug af de kontrolbeføjelser, der er tillagt repræsentanterne for den bistandssøgte myndighed; derimod har de adgang til samme lokaler og samme dokumenter, som sidstnævnte har adgang til, ved embedsmænd i den bistandssøgte medlemsstats mellemkomst og udelukkende til brug i forbindelse med igangværende administrative undersøgelser.

3. Såfremt visse handlinger ifølge de nationale strafferetsplejeregler kun må udføres af embedsmænd, der er særligt udpeget hertil i den nationale lovgivning, deltager embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed ikke i disse handlinger. De deltager under ingen omstændigheder i ransagninger eller den formelle afhøring af personer inden for straffelovens rammer.

Artikel 8

Embedsmænds aktiviteter i en anden medlemsstat eller på tjenesterejse i en medlemsstat

Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed og ifølge bestemmelser, som sidstnævnte har fastsat, kan embedsmænd, der er behørigt bemyndiget af den bistandssøgende myndighed, indhente oplysninger om uregelmæssigheder fra de kontorer, hvorfra de administrative myndigheder i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat udøver deres virksomhed.

Oplysningerne skal være nødvendige for den bistandssøgende myndighed, og de skal stamme fra dokumentation, som embedsmænd fra de nævnte kontorer har adgang til.

Den bistandssøgende myndigheds embedsmænd bemyndiges til at tage kopier af denne dokumentation.

Artikel 9

Embedsmænds skriftlige fuldmagt

Embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed, som er til stede i en anden medlemsstat eller på tjenesterejse i en medlemsstat i medfør af artikel 7 og 8, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig fuldmagt, hvori er angivet deres identitet og deres officielle adkomst til at medvirke i sagen.

Artikel 10

Frist for ydelse af bistand og meddelelse af oplysninger

1. Den bistandssøgte myndighed yder bistand og tilvejebringer oplysninger i henhold til artikel 5 og 7 så hurtigt som muligt og senest seks uger efter at have modtaget anmodningen. Hvis den bistandssøgte myndighed allerede er i besiddelse af disse oplysninger, er fristen fire uger.
2. I særlige tilfælde kan den bistandssøgte og den bistandssøgende myndighed aftale andre frister end dem, der er fastsat i stk. 1.
3. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare en anmodning inden for den fastsatte frist, underretter den omgående den bistandssøgende myndighed om, hvorfor fristen ikke kan overholdes, og angiver, hvornår den vil være i stand til at besvare anmodningen.

Artikel 11

Oplysninger om moms

1. Med henblik på at stille den operationelle og tekniske bistand til rådighed og om nødvendigt hjælpe de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at afsløre og efterforske uregelmæssigheder i den i artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra b), i denne forordning anvendte betydning, gives der adgang for Kommissionen til medlemsstaternes fortegnelser i nationale databaser som nævnt i artikel 22 i forordning (EF) 1798/2003.

De nærmere regler om denne adgang, herunder fortrolighedsregler og regler om databeskyttelse og om anvendelse af oplysninger, der er hentet fra medlemsstaternes optegnelser, fastsættes i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 22, stk. 2.

2. For så vidt som oplysninger indsamlet på grundlag af direktiv 92/12/EØF kan bruges som bevismateriale om uregelmæssigheder i den i artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra b), anvendte betydning, meddeler medlemsstaternes myndigheder disse oplysninger til Kommissionen.

AFSNIT 2 UANMODET BISTAND

Artikel 12

Tilvejebringelse af oplysninger om virksomhed eller transaktioner

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne tilvejebringer uden forudgående anmodning alle relevante oplysninger til Kommissionen om virksomhed eller transaktioner, som udgør eller forekommer at udgøre uregelmæssigheder.
2. Ved hjælp af tidssvarende teknologisk støtte analyserer Kommissionen de fremsendte oplysninger og fremsender de analytiske resultater til medlemsstaterne med henblik på teknisk og operationel bistand til efterforskning og afsløring af uregelmæssigheder. Hvis Kommissionen finder, at der har fundet uregelmæssigheder sted i en eller flere medlemsstater, underretter den de berørte medlemsstater herom.
3. Forpligtelsen til at udveksle finansielle oplysninger uden anmodning mellem medlemsstaterne og Kommissionen gælder, uanset om transaktionen foretages som en enkeltstående virksomhed eller i form af flere tilfælde af virksomhed, der forekommer at være forbundet.
4. Fortrolighedsregler og regler om databeskyttelse vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Artikel 13

Særlig overvågning uden anmodning

Medlemsstaternes kompetente myndigheder skal, hvis de finder det hensigtsmæssigt med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser mod uregelmæssigheder:

- a) foretage eller sørge for, at der foretages en særlig overvågning som omhandlet i artikel 6,
- b) give Kommissionen og eventuelt de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder alle oplysninger, der er i deres besiddelse, især rapporter og andre dokumenter eller bekræftede genparter eller uddrag heraf vedrørende virksomhed, der udgør eller forekommer dem at udgøre handlinger, der skader Fællesskabets finansielle interesser.

Artikel 14

Meddelelse af generelle oplysninger

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler Kommissionen generelle oplysninger om nye måder, midler, metoder og fremgangsmåder for begåelse af uregelmæssigheder samt om forebyggelse og afsløring af uregelmæssigheder, som kan bidrage til at lukke de huller i den relevante lovgivning, der giver mulighed for svig, så snart de råder over sådanne oplysninger.

2. Så snart Kommissionen er kommet i besiddelse af oplysninger, som kan gøre det muligt for medlemsstaternes kompetente myndigheder at forhindre uregelmæssigheder og håndhæve den relevante lovgivning, meddeler den oplysningerne til myndighederne.

Kapitel 2

Oplysningernes anvendelse

Artikel 15

Anvendelse som bevismateriale

Resultater af undersøgelser, certifikater, oplysninger, dokumenter, bekræftede genparter og enhver form for efterretninger, der meddeles en kompetent myndighed som led i den artikel 5, 6, 7, og 12 fastsatte bistand, kan betragtes som gyldigt bevismateriale i en administrativ sag eller en retssag i enhver medlemsstat, på samme måde som hvis de var tilvejebragt i den medlemsstat, hvor sagen verserer.

Artikel 16

Udveksling af oplysninger

Oplysninger, der tilvejebringes i henhold til denne forordning og i henhold til andre fællesskabsbestemmelser, kan udveksles af Kommissionen med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med og med henblik på denne forordning, i det omfang en sådan udveksling er forenelig med de fællesskabsbestemmelser, i henhold til hvilke oplysningerne er tilvejebragt.

Artikel 17

Opfølgning

Medlemsstaternes kompetente myndigheder underretter Kommissionen om enhver relevant opdatering af de meddelte oplysninger og de gennemførte administrative undersøgelser i henhold til denne forordning, især indledte administrative sager eller retssager, for så vidt dette er foreneligt med medlemsstaternes strafferet.

Artikel 18

Fortrolighedsregler og databeskyttelse

1. Alle oplysninger, der meddeles eller indhentes i medfør af denne forordning, er, uanset på hvilken måde dette sker, omfattet af tavshedspligt og beskyttet på samme måde som tilsvarende oplysninger er beskyttet i henhold til national lovgivning i den medlemsstat, der har modtaget dem, og i henhold til de tilsvarende bestemmelser, der gælder for fællesskabsinstitutionerne og -organerne.

Oplysningerne må ikke meddeles til andre personer eller myndigheder end dem, der i fællesskabsinstitutionerne og -organerne eller medlemsstaterne i kraft af deres hverv skal have kendskab til dem, ej heller må de anvendes til andre formål end til at sikre en effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sørger ved behandlingen af persondata i henhold til denne forordning for, at Fællesskabets og medlemsstaternes bestemmelser om databeskyttelse, især dem, der er fastsat i direktiv 95/46/EF og i givet fald forordning (EF) nr. 45/2001, overholdes.

Den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse høres, før de gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, artikel 12, stk. 4, og artikel 21, vedtages.

Artikel 19

Forbindelser med tredjelande

1. Oplysninger, der tilvejebringes af en medlemsstat eller af Kommissionen fra et tredjeland, og som falder inden for rammerne af denne forordning, meddeles de kompetente myndigheder i en medlemsstat eller Kommissionen, hvis oplysningerne vil kunne sætte dem i stand til at forhindre eller imødegå uregelmæssigheder.
2. Forudsat at det pågældende tredjeland retligt har forpligtet sig til at yde den nødvendige bistand med henblik på at indsamle beviser om den uregelmæssige karakter af virksomheden, som forekommer at udgøre en uregelmæssighed, kan de oplysninger, der indhentes i medfør af denne forordning, i overensstemmelse med de nationale bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, med artikel 25 og 26 i direktiv 95/46/EF og i givet fald med artikel 9 i forordning (EF) nr. 45/2001, meddeles dette tredjeland som led i en samordnet aktion, forudsat at de kompetente myndigheder, der har stillet oplysningerne til rådighed, erklærer sig enige heri.

Artikel 20

Kommissionens risikoanalyse

Kommissionen kan benytte alle oplysninger af generel eller operationel art, som er meddelt af medlemsstaterne i henhold til denne forordning, til at foretage både strategiske og taktiske risikovurderinger under anvendelse af tidssvarende informationsteknologistøtte, der fører til efterretningsbaserede rapporter og varslinger, for at øge opmærksomheden omkring identificerede trusler og således øge effektiviteten af passende operationelle reaktioner fra de kompetente myndigheders og Kommissionens side, med forbehold af rammerne for sidstnævntes kompetence.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 21

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelser om gensidig bistand og udveksling af oplysninger, som omhandlet i afsnit II, kapitel 1, vedtages efter proceduren i artikel 22, stk. 2.

Udover foranstaltningerne efter artikel 11, stk. 1, andet afsnit, og artikel 12, stk. 4, omfatter disse bestemmelser navnlig følgende:

- a) uregelmæssigheder i den i artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra b), anvendte betydning,
- b) uregelmæssigheder i den i artikel 3, stk. 1, nr. 1), litra c), anvendte betydning,
- c) uregelmæssigheder inden for strukturfondene.

Artikel 22

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg (udvalget), der er nedsat ved artikel 43 i forordning (EF) nr. 515/97.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF nævnte periode fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 23

Evalueringsrapport

Hvert tredje år regnet fra datoen for denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Revisionsretten og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 24

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand
[...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Anti-fraud

Activities: Mutual administrative cooperation and exchange of information

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL ON MUTUAL ADMINISTRATIVE ASSISTANCE FOR THE PROTECTION OF THE FINANCIAL INTERESTS OF THE COMMUNITY AGAINST FRAUD AND ANY OTHER ILLEGAL ACTIVITIES

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

24.0106 (fight against fraud)

2. OVERALL FIGURES:

2.1. Total allocation for action (Part B): EUR million for commitment: -

2.2. Period of application: From entering into force on.

2.3. Overall multi-annual estimate of expenditure

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) (*see point 6.1.1*) - **(not applicable see point 5.1.1)**

EUR million (*to three decimal places*)

	Year [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure(*see point 6.1.2*)

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

- (c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure
(see points 7.2 and 7.3)

Commitments/ payments	1.851	1.851	1.751	1.751	1.751,	1.751	
--------------------------	-------	-------	-------	-------	--------	-------	--

(The first two years include each an amount of EUR 100 000 for the development of information systems for internal use of the Commission, see point 7.3)

TOTAL a+b+c							
Commitments	1.851	1.851	1.751	1.751	1.751	1.751	
Payments	1.851	1.851	1.751	1.751	1.751	1.751	

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

[X] Proposal is compatible with existing financial programming.

2.5. Financial impact on revenue:

[X] Proposal has no financial implications (involves technical aspects regarding implementation of a measure)

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure			EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
Non-comp	Non-diff	NO	NO	NO	5

4. LEGAL BASIS

Article 280(4) of the EC Treaty.

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The initiative for a regulation on the basis of article 280 of the EC Treaty concerns a framework dedicated to administrative mutual assistance necessary to strengthen the protection of the financial interests of the Community.

For the purpose of the protection of the financial interests of the Community the Member States and the Commission shall assist each other and exchange information in particular in the field of money laundering of the proceeds of EC fraud, of fraud

on VAT and any other illegal activities detrimental to the Community's financial interests in particular those in the field of structural funds.

Background

Fraud and any other illegal activities affecting the financial interests of the Community warrant a more comprehensive framework for administrative cooperation between Member States authorities and with the Commission. This is reflected by the Commission's firm commitment to the fight against fraud in order to protect the Community's financial interests which is clearly demonstrated in its Communication, adopted on 28 June 2000, on an overall strategic approach for the protection of the Community's financial interests and the fight against fraud¹. This approach underlines the importance of an overall anti-fraud legislative policy by following a horizontal and cross-pillar legislative approach. This legislative policy must be given concrete expression with the drawing up of specific rules, in particular for information exchanges, and close and regular cooperation between the Member States and between the latter and the Commission.

On the basis of this legislative policy the Commission mentions in its working programme for 2003 the preparation of a proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council establishing a cooperation mechanism between the competent authorities of the member States and the Commission in order to ensure the protection of the Community's financial interests against illegal activities including matters such as VAT fraud, money laundering and other financial transactions in relation to the proceeds of EC fraud as well as any other illegal activities detrimental to the Community's financial interests in particular concerning fraud concerning structural funds.

The Commission has reiterated in its Communication containing an Action Plan for 2001-2003², the importance of reinforcing cooperation to prevent money laundering of proceeds from fraud and any other illegal activities detrimental to the Community's financial interests and VAT fraud in order to be able to realise an effective action against organised crime, particularly economic and financial crime (including fraud and money laundering). To combat this type of crime, the European Union should take co-ordinated action and have a strategy of cooperation and mutual information between all public partners in addition to existing programmes as *Fiscalis* in the sector of VAT.

¹ Communication from the Commission, Protection of the Communities' financial interests, The fight against fraud - For an overall strategic approach, COM(2000) 358 final. See especially paragraph 1 and 1.2.2 of this communication. The Council (ECOFIN) adopted this communication on 17 July 2000 and the European Parliament, which approved the guidelines. The Parliament approved the guidelines presented in its Resolution of 13 December 2000.

² Adopted by the Commission on 23 May 2001, COM(2001) 254 final. See especially paragraph 2.2.1.

5.1.2. *Measures taken in connection with ex ante evaluation* NOT APPLICABLE

5.1.3. *Measures taken following ex post evaluation* NOT APPLICABLE

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

NOT APPLICABLE: see point 5.1.1.

5.3. Methods of implementation

NOT APPLICABLE: see point 5.1.1.

6. FINANCIAL IMPACT

NOT APPLICABLE: SEE POINT 5.1.1.

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

(The method of calculating the total amounts set out in the table below must be explained by the breakdown in Table 6.2.)

6.1.1. Financial intervention

Commitments (in EUR million to three decimal places)

Breakdown	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Action 1							
Action 2							
etc.							
TOTAL							

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. years]	Total
1) Technical and administrative assistance							
a) Technical assistance							

b) Other technical and administrative assistance: - intra muros: - extra muros: <i>of which for construction and maintenance of computerised management systems</i>							
Subtotal 1							
2) Support expenditure							
a) Studies							
b) Meetings of experts							
c) Information and publications							
Subtotal 2							
TOTAL							

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	2 (1 already occupied) 2 (1 already occupied) 1	2 (1 already occupied) 3 (1/2 - 1 already occupied) 1	11	<i>Coordination of investigations and intelligence work in the field of fraud in particular on VAT and structural funds and money laundering of proceeds of fraud detrimental to the Community's financial interests.</i>
Other human resources			4 END	4	Coordination of investigations in the field of VAT, structural funds and money laundering of proceeds of fraud detrimental to the Community's financial interests.
Total		5	10	15	

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (EUR)	Method of calculation *
Officials	1 188 000	11 x EUR 108 000
Temporary staff		
Other human resources (specify budget line)	173 340	4 (END) x EUR 43 335
Total	1 361 340	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount EUR	Method of calculation
Overall allocation (Title A7)		
Overall allocation 24.0106 (fight against fraud)		
A3.010211 Other management expenditure (missions)	117 000	13 (operational and intelligence staff) x missions per year x 1.500 (average costs of Anti-fraud—missions)
	60 000	2 x (each year) a meeting of the Committee (30.000 costs per meeting) ³
A3.0201 Control, studies, analysis and activities specific to the European anti-fraud office	208 000	13 (operational and intelligence staff) x 2 (average No. of investigation coordination meetings) x 8,000 (average costs of such a meeting)
Total per year	385 000	

³ Where multidisciplinary (e.g. Customs and VAT) issues are discussed by the Committee envisaged by this Regulation, the travel costs of two delegates per Member State will be reimbursed by the Commission.

A3.0103 Buildings and related expenditure of policy area	EUR 100 000	Two information systems have to be developed: one for VAT and one for money laundering. The development of each system entails the following costs: system specification: EUR 25 000 development: EUR 35 000 tests: EUR 10 000 user manuals and training: EUR 15 000 installations: EUR 15 000 total (1): EUR 100 000 Total:2 systems: EUR 200 000 cost to be spread over two years
A3 01 60 Documentation and library expenditure	5 000	special library, documentation and purchase of books, subscription to specialised periodicals
Total	1 851 340	

The amounts are total expenditure for twelve months.

¹ Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	EUR 1 851 340 (year 1 and 2) EUR 1 751 340 (from year 3)
II.	Duration of action	does not apply
III.	Total cost of action (I x II)	does not apply

The needs for human and administrative resources shall be covered within the allocation granted to the managing DG in the framework of the annual allocation procedure.

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee shall adopt an implementing regulation following the comitology procedure in order to determine the relevant implementing modalities of mutual

assistance and exchange of information in specific areas covered by the proposed regulation.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

Every three years after the date of entry into force of the regulation, the Commission shall report to the European Parliament, the Court of Auditors and the Council on the application of the measures provided for in the regulation.

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NOT APPLICABLE.